

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๒

เทศบาลตำบลเวียงเทิง

อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

สารบัญ

รายการ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๑ - ๘
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๙ - ๓๐
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๓๑ - ๓๗
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๓๘ - ๔๒

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

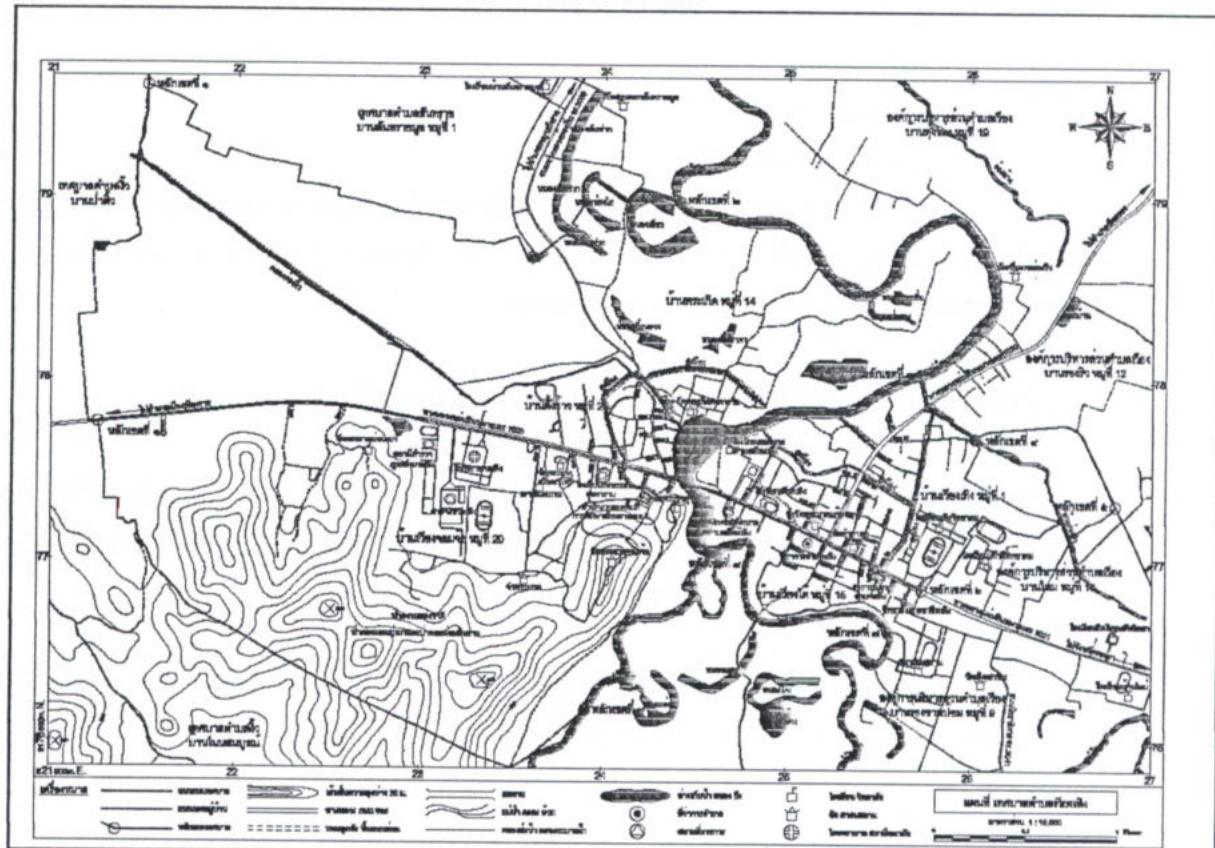
๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ประวัติเทศบาล

เมื่อครั้งกรุงธรรมstadไทย ได้ประกาศจัดตั้งเป็นสุขาภิบาล มีชื่อว่า “สุขาภิบาลเวียงเทิง” อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๙๙ และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ ตอนที่ ๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๐๐ จากนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ และได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ๑๔๕ ฯ

เทศบาลตำบลเวียงเทิง ตั้งอยู่ในเขตตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ตามพิกัด พ.ป. ๒๕๗๗๗๗๘ มีเนื้อที่อาณาเขตประมาณ ๑๒.๐๐ ตารางกิโลเมตร

(แผนที่อาณาเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง)

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

เป็นลักษณะที่ราบลุ่ม อยู่ติดแม่น้ำโขง และแม่น้ำลาว พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน เป็นแหล่งชุมชน พื้นที่รอบนอกราชเป็นสวนไร่นาของชาวบ้าน และพื้นที่ว่าง ประกอบด้วยที่ราชพัสดุ เดิมพื้นที่เขตเทศบาลจะใช้ประกอบการเกษตรกรรมสลับที่อยู่อาศัย ปัจจุบันได้ลดจำนวนลงเป็นพื้นที่ชุมชนเมือง กึ่งชนบท

๑.๓. ลักษณะภูมิอากาศ

- ลักษณะภูมิอากาศ มี ๓ ฤดู ร้อน ฝน หนาว
๑. ฤดูร้อน ช่วงเดือน เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม
๒. ฤดูฝน ช่วงเดือน เดือนมิถุนายน ถึง เดือนกันยายน
๓. ฤดูหนาว ช่วงเดือน เดือนตุลาคม ถึง เดือนมกราคม

๑.๔. ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในเขตพื้นที่เป็นดินทราย ดินร่วน ดินลูกรัง

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑. เขตการปกครอง

มีเขตการปกครอง จำนวน ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๑ บ้านเวียงเทิง
หมู่ที่ ๒ บ้านตั้งข้าว
หมู่ที่ ๑๔ บ้านพระเกิด^๑
หมู่ที่ ๑๕ บ้านเวียงใต้
หมู่ที่ ๒๐ บ้านจอมจ้อ

เขตเทศบาลอยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดเชียงรายไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปตามทางหลวง จังหวัด หมายเลข ๑๐๒๐ สายเชียงราย – เทิง ประมาณ ๖๕ กิโลเมตร มีระยะทางห่างจากเมืองหลวง (กรุงเทพมหานคร) เป็นระยะทางประมาณ ๘๙๑ กิโลเมตร

อาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดต่อกับบ้านร่องริว หมู่ ๑๒ จากหลักเขตที่ ๑ ถึงหลักเขตที่ ๒
ทิศใต้ ติดต่อกับแม่น้ำลາว จากหลักเขตที่ ๗ ถึงหลักเขตที่ ๘
ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านใหม่ หมู่ ๑๐ จากหลักเขตที่ ๓ ถึงหลักเขตที่ ๔ หลักเขตที่ ๕ และ ๖
ทิศตะวันตก ติดต่อกับดอยม่อนอิงและพื้นที่ร่นของเขตเทศบาลตำบลจี้ว่า จากหลักเขตที่ ๙ ถึงหลักเขตที่ ๑๐

๒.๒. การเลือกตั้ง

ลักษณะของการการเลือกตั้ง เลือกตั้งแบบแบ่งเขตการเลือกตั้ง จำนวน ๒ เขต มีสมาชิกสภา เทศบาล จำนวน ๑๒ คน นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิงเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง

๓. ประชากร

๓.๑. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	บ้าน/ชุมชน	จำนวน			
		ครัวเรือน	หญิง	ชาย	รวม
๑	เวียงเทิง	๙๖๖	๑,๐๒๐	๘๖๕	๑,๗๘๕
๒	ตั้งข้าว	๔๕๖	๓๙๓	๓๓๔	๗๒๗
๑๔	พระเกิด	๓๔๓	๔๕๐	๔๑๔	๘๖๔
๑๕	เวียงใต้	๔๔๔	๒๖๒	๒๐๔	๔๖๖
๒๐	จอมจ้อ	๕๑๐	๓๙๑	๑๕๙	๕๗๙
รวม		๒,๗๑๙	๒,๗๑๖	๒,๗๗๕	๕,๔๙๑

๓.๒. ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ที่	ช่วงอายุประชากร	หญิง	ชาย	รวม
๑	อายุ ๑ - ๑๙ ปี	๔๗๔	๔๔๕	๑,๑๒๙
๒	อายุ ๒๐ - ๖๐ ปี	๑,๖๗๓	๑,๔๐๕	๓,๑๗๘
๓	อายุมากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไป	๔๘๔	๒๙๖	๗๘๐
	รวม	๒,๘๔๕	๒,๗๗๕	๕,๔๙๑

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑. การศึกษา

๔.๑.๑. โรงเรียนระดับอนุบาล จำนวน ๒ แห่ง

- โรงเรียนเทศบาลตำบลเวียงเทิง ม.๑
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเทิง ม.๑

๔.๑.๒. โรงเรียนระดับปฐมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง

- โรงเรียนเวียงเทิง (เทิงทำนุประชา) ม.๑
- โรงเรียนวัดพระเกิดคงคาราม ม.๒๐

๔.๑.๓. โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง

- โรงเรียนเทิงวิทยาคม ม.๑
- วิทยาลัยการอาชีพเทิง ม.๑๕

๔.๑.๔. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน ๑ แห่ง

- ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเทิง ม.๑๕

๔.๑.๕. โรงเรียนทางศาสนา

- โรงเรียนปริยธรรมประจำอำเภอ วัดอัมมาตย์ ม.๑

๔.๒. สาธารณสุข

- โรงพยาบาลอำเภอเทิง ม.๒๐	จำนวน ๑ แห่ง
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเทิง ม.๑๕	จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ม.๑,๑๕	จำนวน ๔ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน ม.๒๐,๑๕	จำนวน ๓ แห่ง

๔.๓. อาชญากรรม

- สถานีตำรวจนครบาลเทิง ม.๒๐	จำนวน ๑ แห่ง
- ศาลจังหวัดเทิง ม.๒๐	จำนวน ๑ แห่ง
- บังคับคดี ม.๒	จำนวน ๑ แห่ง
- สำนักงานอัยการ ม.๒๐	จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์ยุติธรรมชุมชนตำบลเวียงเทิง ม.๑๕	จำนวน ๑ แห่ง

๔.๔. ยาเสพติด

- ศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน ๑ แห่ง (เทศบาลตำบลลวี่ยงเทิง)
- ศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน ๑ แห่ง (อำเภอเทิง)

๔.๕. การสังคมสงเคราะห์

- กิจการชาดอำเภอเทิง	จำนวน ๑ แห่ง

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑. การคมนาคมขนส่ง (ทางบก ทางน้ำ ทางราง ฯลฯ)

- สถานีขนส่งอำเภอเทิง ม.๑ จำนวน ๑ แห่ง

การคมนาคม-ขนส่งในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง ใช้การคมนาคมขนส่งทางบก มีทางหลวง
จังหวัดหมายเลข ๑๐๒๐ (สายเชียงราย-เทิง) และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๒๑ (สายเทิง-เชียงของ) เป็น^{เส้นทางหลัก}ในการติดต่อระหว่างอำเภอเทิง-อำเภอเชียงของ-อำเภอเชียงคำ-จังหวัดพะเยา ส่วนในเขตเทศบาล
ส่วนใหญ่มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และบางส่วนเป็นถนนแอสฟัลติกส์ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ
เทศบาล

๕.๒. การไฟฟ้า

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาเทิง จำนวน ๑ แห่ง

ระบบการจำหน่ายและการบริการไฟฟ้า มีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเทิง เป็น^{ผู้รับผิดชอบครอบคลุมทั้งอำเภอเทิง} สามารถให้บริการประชาชนแก่ผู้ใช้ไฟฟ้าในเขตเทศบาลได้อย่างทั่วถึงทุก
ครัวเรือน

๕.๓. การประปา

- การประปาส่วนภูมิภาค สาขาเทิง จำนวน ๑ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๒๐ จำนวน ๑ แห่ง

ระบบการจำหน่ายและการบริการประปา มีสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคอำเภอเทิง เป็นผู้รับผิดชอบ สามารถให้บริการแก่ผู้ใช้ประปานในเขตเทศบาลได้อย่างทั่วถึง

๕.๔. โทรศัพท์

๑. บริษัท ทีโอที สาขาเทิง ม.๑ จำนวน ๑ แห่ง
 ๒. เครือข่ายที่ใช้สัญญาณได้ในเขตพื้นที่ เอ ไอ เอส
 ๓. เครือข่ายที่ใช้สัญญาณได้ในเขตพื้นที่ ดีแทค
 ๔. เครือข่ายที่ใช้สัญญาณได้ในเขตพื้นที่ ทรู
- ๕.๕. ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์
๑. สำนักงานไปรษณีย์อำเภอเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง
 ๒. บริษัทเคอร์รีเอ็กเพลสมหาชน จำกัด ม.๑ จำนวน ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

- ด้านการเกษตร ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น การทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ ประมาณร้อยละ ๔๐

๖.๒ การประมง

- ประชาชนในพื้นที่มีการประกอบอาชีพประมง เช่น การเลี้ยงปลา ประมาณร้อยละ ๕

๖.๓ การปศุสัตว์

- ชาวกรีบประกอบอาชีพด้านการปศุสัตว์ในครัวเรือน เช่น เลี้ยง เป็ด ไก่ สุกร วัว ประมาณร้อยละ ๕

๖.๔ การท่องเที่ยว

สถานที่

- พระธาตุจอมจ้อ หมู่ที่ ๒๐ (หนึ่งในพระธาตุเก้าจอมของจังหวัดเชียงราย)
- วัดอามาตร্য
- วัดพระนากแก้ว
- วัดพระเกิดคงคาราม
- วัดพระธาตุจอมใจ
- วัดศรีเมฆาโพธิ์

ประเพณี

- ประเพด็งเรือยาวประจำปี
- ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมจื้อ
- ประเพณีสรงน้ำพระธาตุศรีเมืองโพธิ์
- ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมใจ
- ประเพณีสงกรานต์
- ประเพณีตักบาตรเป็นปุด
- ประเพณีแห่เทียนพรรษา
- ประเพณีทอดกฐิน ผ้าป่าสามัคคี
- ประเพณีลอยกระทง
- ประเพณีตักบาตรเทโว
- ประเพณีตามก๋วย stagak

๖.๖ อุตสาหกรรม

การประกอบกิจการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมครอบครัว การใช้แรงงานภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นสมาชิกในครอบครัว เช่น โรงงานทำก๋วยเตี๋ยว โรงกลึง โรงพิมพ์ โรงงานวัสดุก่อสร้าง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ประชาชนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย และการประกอบกิจการขนาดเล็ก มีพาณิชย์ด้านการบริการ เช่น โรงแรม/รีสอร์ท จำนวน ๕ แห่ง

กลุ่มอาชีพต่าง ๆ

- กลุ่มไข่เค็มอร์แกนิก หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มผลิตดอกไม้จัน หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มจักสาน หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มผลิตของชำร่วย หมู่ที่ ๑๔
- กลุ่มผลิตภัณฑ์จักสานพลาสติก หมู่ที่ ๑๔
- กลุ่มแปรรูปอาหารที่ทำจากปลา (ปลาร้า) หมู่ที่ ๒
- กลุ่มแปรรูปสมุนไพร (ลูกประคำ ยาหม่อง ยาดม) หมู่ที่ ๒

๖.๘ แรงงาน

ผู้ใช้แรงงานในเขตพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นวัยผู้สูงอายุ หรือโภกี้ที่จะเข้ากลุ่มผู้สูงอายุ และแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว ส่วนแรงงานวัยกลางคน หรือวัยรุ่นส่วนมากก็จะเรียนหนังสือ หรือทำงานอยู่ต่างจังหวัด การประกอบอาชีพของประชาชนมีหลากหลายอาชีพ เช่น การค้าขาย การทำเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การประมง การรับจ้าง รับเหมา ก่อสร้าง ทำธุรกิจส่วนตัว

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑. การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตเทศบาลมีการนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

๗.๒. ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีสงกรานต์
๒. ประเพณีแห่เทียนพรรษา
๓. ประเพณีทอดกฐิน ผ้าป่าสามัคคี
๔. ประเพณีลอยกระทง
๕. ประเพณีตักบาตรขึ้นปีใหม่
๖. ประเพณีตักบาตรเทโว
๗. ประเพณีตานกวย slagak
๘. ประเพณีแข่งเรือ
๙. ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมจ้อ

๗.๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- การจักสาน
- การถอนอาหาร

ภาษาถิ่น

- ภาษาเหนือ ล้านนา
- ภาษาอีสาน

๗.๔. สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ไข่เค็ม หมู่ที่ ๒๐
- ผลิตภัณฑ์จากห่วย หมู่ที่ ๒๐
- กระเปา หมู่ที่ ๑๔
- ตะกร้าพลาสติก หมู่ที่ ๑๔
- ปลาร้า หมู่ที่ ๒
- ลูกประคำ ยาหม่อง ยาดม หมู่ที่ ๒

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑. น้ำ

- แม่น้ำอิง ม.๒๐,๒,๑๔,๑,๑๕
- แม่น้ำลำมา ม..๑๕
- หนองเขียว ม..๑๔
- หนองปึงหลวง ม..๑๔
- หนองปึงป่าคา ม..๑๔
- หนองป่าเป้า ม..๑๔
- หนองตัน查看详情

- หนองป่ายะง ม..๑๔
- หนองแซ่ฟาก ม. ๑๔
- คลองร่องจิ้ว ม. ๒
- คูเวียง ม.๑ ,๒ ,๑๔,๒๐

๔.๒. ป่าไม้

- ม่อนมา ม.๒๐

๔.๓. ภูเขา

- ม่อนมา ม.๒๐

๔.๔. ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ป่าไม้ม่อนมา ม.๒๐
- แม่น้ำอิง ม.๒๐,๒,๑๔,๑,๑๕
- แม่น้ำคลาว ม..๑๕
- หนองเขียว ม..๑๔
- หนองปีงหลวง ม..๑๔
- หนองปีงป่าคา ม..๑๔
- หนองป่าเป้า ม..๑๔
- หนองตันแฉะ ม..๑๔
- หนองป่ายะง ม..๑๔
- หนองแซ่ฟาก ม. ๑๔
- คลองร่องจิ้ว ม. ๒
- คูเวียง ม.๑ ,๒ ,๑๔,๒๐

๕. อื่น ๆ

.....

.....

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑.๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๘๙)

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการ วางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง และมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการ ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ และบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคง เสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็น กรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ความมั่นคงเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ โดยเฉพาะการเจริญเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความเชื่อมั่นกับนานาชาติทั้งด้านการลงทุนและการท่องเที่ยว และความสงบสุขของสังคมโดยรวม ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ ลด/ป้องกันภัย คุกคามจากภายนอก และสร้างความเชื่อมั่นในอาเซียนและประชาคมโลก มีกรอบกฎหมายที่ดีที่สุดให้ความสำคัญ ดังนี้

(๑.๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกป้องระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างจิตสำนึกของคนไทยให้มีความจงรักภักดีและชั่งรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๑.๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ จัดโครงสร้าง สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ กระจายอำนาจ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๑.๓) ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เน้นเสริมสร้างกระบวนการสันติสุขและแนวทางสันติวิธี จัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรง ตามแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

(๑.๔) บริหารจัดการชายแดน โดยพัฒนาความร่วมมือเป็นทุนส่วนยุทธศาสตร์ความมั่นคง ร่วมมือกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน พัฒนาพื้นที่ชายแดน พื้นที่ศักยภาพตรวจคนเข้าเมือง เสริมสร้างความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมเร่งรัดจัดทำหลักเขตแดน แก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อน การลักลอบเข้าเมือง

(๑.๕) พัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและดับ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ลดผลกระทบจากภัยก่อการร้าย และเสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

(๑.๖) พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพกองทัพ ปรับโครงสร้างกำลังและยุทธโปกรณ์ที่เหมาะสม พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๑.๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน

(๑.๘) ปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวโน้มมากขึ้น กำหนด/ปรับแก้กฎหมายให้อื้อต่อการดำเนินงาน และให้ความสำคัญกับการติดตามประเมินผลเป็นระยะๆ และต่อเนื่อง

(๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness) เพื่อให้ไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง จำเป็นต้องเพิ่มอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อยู่ที่ร้อยละ ๕.๐- ๖.๐ ต่อปี ในอีก ๑๕ ปี และรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๑๒,๔๐๐ ดอลลาร์ต่อปี ดังนั้น ประเทศต้องมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๒.๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจไทยยังคงมีความเสี่ยงที่ต้องเผชิญ อาทิ เศรษฐกิจโลกยังพื้นตัวล่าช้า การเปลี่ยนแปลงทางการเงินในตลาดโลก และการเปลี่ยนแปลงของราคางาน เป็นต้น ดังนั้นจึงต้อง สร้างความแข็งแกร่งของปัจจัยพื้นฐานและการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหาภาคที่เหมาะสม ดังนี้

(๒.๑.๑) รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น โดยดำเนินนโยบายการคลังและการเงินให้มีความสอดคล้องกัน รักษาวินัยการเงินการคลังและเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน และสร้างความเชื่อมั่นในต่างประเทศโดยการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้อง

(๒.๑.๒) ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ทั้งภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทยและยุทธศาสตร์จังหวัดที่สะท้อนความต้องการและศักยภาพของพื้นที่

(๒.๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ประเทศไทยมีฐานการผลิตที่หลากหลาย ที่ยังสามารถพัฒนาคุณภาพให้เป็นกำลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญได้ แต่ยังต้องเผชิญกับปัญหา ซึ่งต้องเร่งดำเนินการแก้ไขดังนี้

(๒.๒.๑) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยพื้นฟู ดูแลรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กับการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และให้เกษตรกรและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งดินและที่ดิน แหล่งน้ำ และความหลากหลายทางชีวภาพ แก้ไขปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำทนา และจัดทำพระราชบัญญัติคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เป็นฐานการผลิตการเกษตรที่มั่นคงในการประกอบอาชีวการเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

(๒.๒.๒) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร โดยอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มความแม่นยำของระบบจัดการการผลิตและการตลาด ทำการเกษตรเป็นแปลงใหญ่มากขึ้นและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมใหม่ ใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตการเกษตรโดยวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเทคโนโลยีการผลิตให้ได้ผลผลิตสูง และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก สร้างระบบเตือนภัยการเกษตร พัฒนากระบวนการผลิตที่มีคุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย ทั้งมาตรฐานภายในประเทศและมาตรฐานอาชีวันและยอมรับในระดับสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๒.๒.๓) ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเกื้อกูลกับระบบนิเวศมากขึ้น เช่น เกษตรที่ปลอดภัย เกษตรทฤษฎีใหม่ วนเกษตร เกษตรสมมพาน เกษตรอินทรีย์ และเกษตรธรรมชาติ เป็นต้น พัฒนาสหกรณ์การเกษตรให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นกลไกการข่วยเหลือเกษตรรสมชาติและชุมชนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตรกรรม และสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคเกษตร บริหารจัดการเชิงธุรกิจตลอดห่วงโซ่การผลิตให้เกษตรกรมีการเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการมากขึ้น มีการทำเกษตรแบบพันธุ์สัญญาที่เป็นธรรม แทนการผลิตแบบอิสระที่มีความเสี่ยงด้านราคาสินค้าเกษตร

(๒.๒.๔) พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง โดยจะผลักดันไทยเป็นฐานการผลิตและการส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วน พร้อมทั้งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการยกระดับมาตรฐานและพัฒนาผลิตภัณฑ์เฉพาะ พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจและบุคลากรและเทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย นอกจากนี้จะพัฒนาไทยให้เป็นฐานการผลิต การพัฒนา เทคโนโลยี เพื่อผลิตสินค้าที่มีความละเอียดสูงและการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญ พร้อมทั้งมีตราสินค้าเป็นของไทยและเป็นที่รู้จักในอาเซียน

(๒.๒.๕) การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยพัฒนากลุ่มเมืองท่องเที่ยว และผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมทั้งขับเคลื่อนการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจะให้ความสำคัญกับการตลาด การดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัย และพัฒนาท่องเที่ยวเชิงศิลปะและวัฒนธรรม เชื่อมโยงสินค้า OTOP กับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา

(๒.๒.๖) ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ พัฒนาไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เพื่อสร้างรายได้แล้วนำไปยกระดับคุณภาพบริการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศโดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านบริการด้านสุขภาพ (Health Services) โดยเฉพาะในโรงพยาบาลเอกชนที่มีความพร้อม และส่งเสริมและพัฒนาสถานบริการสุขภาพ (Wellness Health) เช่น สปาและนวดแผนไทย เป็นต้น ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการผลิตยาสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้ได้ มาตรฐานและส่งเสริมการตลาดในเชิงรุก ตลอดจนพัฒนาให้ไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษา วิชาการ และงานวิจัย ด้านการแพทย์ของภูมิภาค

(๒.๓) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ผลจากการวิเคราะห์ของทั้ง World Economic Forum (WEF) และ International Institute for Management Development (IMD) พบว่าศักยภาพของผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่มีเทียบกับต่างประเทศยังไม่สูง จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และวิสาหกิจชุมชน โดยมีแนวทางในการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

(๒.๓.๑) พัฒนาทักษะและความรู้ของผู้ประกอบการไทย ในการสร้างสรรค์สินค้า และบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่นและสามารถต่อยอดด้วยความคิดและนวัตกรรม รวมทั้งสร้างความได้เปรียบจากความหลากหลายและเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมและความเป็นไทย เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดโลก สไตล์ และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจนส่งเสริมสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นให้เป็นแหล่งรวมและศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้มีความหลากหลาย เพื่อสนับสนุนผู้บริโภคทุกรุ่น齋 และรณรงค์ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญ ในการสร้างเครื่องหมายการค้าของตนเอง และสร้างภาพลักษณ์สินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก

(๒.๓.๒) พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล (SMEs) ให้มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ที่เข้มแข็งเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ด้วยการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้อื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน อีกทั้ง พัฒนาและยกระดับผู้รับซ่อมผลิต และพัฒนาผลิตภัณฑ์ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่า เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมให้เติบโตอย่างสมดุลตามศักยภาพของพื้นที่ด้วยการกำหนดธุรกิจที่มีศักยภาพและเชื่อมเครือข่ายธุรกิจในแต่ละพื้นที่ เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญา และเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ตลอดจนสนับสนุน SMEs ที่มีศักยภาพขยายการลงทุนไปในต่างประเทศ

(๒.๓.๓) ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล เป็นช่องทางในการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยจะปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาจากการพัฒนานำ ตลาด มาเป็นตลาดนำการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือ หนึ่ง การส่งเสริม OTOP ตามกลุ่ม (Segment) ได้แก่ กลุ่มดาวเด่นสู่สากลจะให้ความสำคัญกับพัฒนามาตรฐานสู่สากลและการสร้างแบรนด์กลุ่ม เอกลักษณ์ เน้นเสริมสร้างจุดเด่นและความต่างที่ตรงใจลูกค้าและสร้างแบรนด์และกลุ่มพัฒนาเข้าสู่ตลาด แข่งขัน เน้นการเพิ่มผลผลิตยกระดับมาตรฐานและขยายตลาด กลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มปรับตัวเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน จะเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์และทักษะ ตลอดจนขยายตลาดและค้นหาความเก่ง สอง การเพิ่มประสิทธิภาพ การขับเคลื่อนโครงการ OTOP ด้วยการปรับโครงสร้างคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ ให้สอดคล้องกับการส่งเสริมตามกลุ่มและบทบาทหลักเกณฑ์การประเมินระดับผลิตภัณฑ์และการคัด สรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP รวมทั้งตั้งศูนย์กลางสนับสนุน OTOP

(๒.๓.๔) พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และกลุ่ม ประชาชน/เกษตรกรในชุมชน ให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งให้สามารถพึ่งพา ตนเอง โดยในส่วนของการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน จะเน้นการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ สร้างเครือข่ายตลาด จัดตั้งกองทุนวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้ในการประกอบวิสาหกิจชุมชน และเตรียมความพร้อมของ เจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการพัฒนาสหกรณ์จะให้ความสำคัญกับ เพิ่มศักยภาพการ เชื่อมโยงระบบการผลิตกับตลาด ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ระบบสหกรณ์เป็น กลไกในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมชุมชน รวมทั้งพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการสหกรณ์สู่วิถีชีวิต ประชาชนอุปกรณ์การศึกษา

(๒.๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดย

(๒.๔.๑) เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาเป็นฐานการผลิตใหม่ กระจายกิจกรรมเศรษฐกิจ และความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านการผลิต ร่วมและช่องทางการตลาดร่วมกัน

(๒.๔.๒) พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายส่งทะเลขานอุอก (ESB) พัฒนาเป็นฐานการผลิตที่ใช้ เทคโนโลยีสูง มีบริการทันสมัย ใช้ทรัพยากรอย่างประยุกต์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

(๒.๔.๓) พื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาเป็นเมืองที่มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และน่าอยู่ ใช้พัฒนาและทรัพยากรอย่างประยุกต์ จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างเหมาะสม รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ มีอนาคต มีระบบโครงสร้างเชื่อมโยงเมืองศูนย์กลางความเจริญทั่วประเทศ บริหารจัดการโดยองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถสูง

(๒.๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดย

(๒.๕.๑) ด้านการขนส่ง ให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าทางถนน สู่การขนส่ง ที่ตันทุนต่ำ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่ง ไปสู่เมือง ศูนย์กลางของภูมิภาคทั่วประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาอุตสาหกรรมระบบราง และ อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศไทย

(๒.๕.๒) ด้านความมั่นคงทางพัฒนา พัฒนาให้มีความมั่นคงในราคาน้ำมันที่เหมาะสม โดยกระจาย ประเภทของเชื้อเพลิง ส่งเสริมพัฒนาทุกด้านตามศักยภาพรายพื้นที่ อาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อ เสริมสร้างศักยภาพด้านพลังงาน พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนและนำไปสู่การสร้างอุตสาหกรรมที่จะเป็น ฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศไทย รวมทั้งเชื่อมโยงแหล่งพลังงานกับประเทศในอาเซียนเพื่อให้ประเทศไทยเป็น ศูนย์กลางซื้อขายพลังงานในภูมิภาค

(๒.๕.๓) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่เป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ทันสมัยและกระจายทั่วถึง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ICT และใช้ ICT ในการสร้างนวัตกรรมการบริการภาครัฐแบบบูรณาการ ประยุกต์ ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต ภาคศึกษาและพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์

(๒.๕.๔) การวิจัยและพัฒนา มีเป้าหมายที่เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ โดยมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๒๐:๘๐ โดยบูรณาการงานวิจัยระหว่างหน่วยงานวิจัยหลักของประเทศ และสนับสนุนวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา โลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน อาหารแปรรูป และสุขภาพและชีวเคมีศาสตร์ อาชีวศึกษา และผลิตภัณฑ์ใบโภเบสรุ่มทั้งงานวิจัย เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม นอกจากนี้จะเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านวิจัยและพัฒนาเป็น ๗๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน เช่น พัฒนานักวิจัยและสนับสนุนนักเรียนทุนรัฐบาลทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาคการผลิตและบริการ เป็น ต้น

(๒.๖) การเข้มข้นกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก โดย

(๒.๖.๑) สร้างความเป็นทุนส่วนการพัฒนา กับประเทศไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาประเทศทั้งในระดับทวีภาคีและพหุภาคี และต่อยอดความร่วมมือกับประเทศยุทธศาสตร์/มีศักยภาพและประเทศในอนุภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และในระดับโลก และความเจริญก้าวหน้า และลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติ

(๒.๖.๒) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจการให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

(๒.๖.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของนักลงทุน และผู้ประกอบการไทยในต่างประเทศ

(๒.๖.๔) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบ

(๒.๖.๕) ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเข้มข้นและถ่วงดุลระหว่างกลุ่มอำนาจต่างๆ และแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในภูมิภาค โดยการดำรงความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศไทยและองค์กรระหว่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมการขยายความร่วมมือระหว่างอนุภูมิภาคและภูมิภาคกับประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง บนหลักของการรักษาดุลยภาพของการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มมหาอำนาจต่าง ๆ

(๒.๖.๖) เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ ใน การผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศไทยกำลังพัฒนาในภูมิภาคอื่น ๆ และให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการเงิน และทางเทคนิคกับประเทศไทยกำลังพัฒนาในการพัฒนาด้านความเข้มข้นทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทุนมนุษย์

(๒.๖.๗) สนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้า ทั้งในระดับทวีภาคี ภูมิภาคและพหุภาคี และส่งเสริมการค้ากับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน (Intra-Regional Trade) มาขึ้น เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดท่าทีเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงที่มีผลบังคับใช้แล้ว ตลอดจนใช้โอกาสจากการเปิดเสรีการค้าและการลงทุน รวมทั้งวางแผนทางป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

(๒.๖.๔) สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ และให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศและผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่างๆ และสาธารณะไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจและด้านอื่นๆ ของประเทศไทย

(๓) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (Inclusive Growth)

เพื่อพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม มีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และมีการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้อื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคมสูงวัย โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๓.๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้อื้อต่อการพัฒนาคน โดยเสริมสร้างศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัว ในการบ่มเพาะ วางรากฐานจริยธรรม คุณธรรมของสมาชิกในครอบครัว การสร้างความอบอุ่นและความมั่นคงให้ครอบครัว และการสร้างความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว

(๓.๒) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่น ให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้ปริบัติสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงาน ให้มีการพัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงาน เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์เพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุ ให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและพัฒนาสุขภาพเพื่อป้องกันหรือลดความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง ต่างๆ ที่จะ ก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัวและระบบบริการสุขภาพ

(๓.๓) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านบริการสาธารณสุข พื้นฐานและฐานทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส เช่น การเข้าถึงปัจจัยการผลิต/ที่ดินทำกินของเกษตรกรรายย่อย การได้รับบริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพของเด็กยากจน และการสร้างหลักประกันทางรายได้ให้กับแรงงานอกระบบที่มีรายได้น้อย เป็นต้น รวมทั้งการจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (customized welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (cost sharing)

(๓.๔) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดยการปฏิรูปโครงสร้างและระบบบริหารจัดการการศึกษา จัดโครงสร้างจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) ปฏิรูประบบการคัดเลือกด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครุภัณฑ์สอน พัฒนาระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งให้มีการ ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

(๓.๕) การพัฒนาระบบสุขภาพ บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ๓ กองทุน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และลดความเหลื่อมล้ำในระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ พัฒนาการบริหารจัดการระบบสุขภาพด้วยการมีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข การส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในลักษณะเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากร่วมกัน การสนับสนุนความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาระบบบริการที่มีการลงทุน และใช้ทรัพยากร่วมกัน การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ รวมทั้งการสร้างโอกาสในการเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลาง

บริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยา และผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) โดยนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อสร้างความเข้าใจและตระหนักรถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

(๓.๖) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิตในสังคมสูงวัย โดยเตรียมการด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส อาทิ ระบบผังเมืองและที่อยู่อาศัย การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง การจัดการพื้นที่สาธารณะที่มีความปลอดภัยและเข้าถึงได้ง่ายสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม การให้บริการทางสังคม ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

(๓.๗) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรม โดยการพัฒนาบทบาทสถาบันศาสนาในการส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมตามหลักคำสอนทางศาสนา การรักษาภูมิปัญญาที่ดีงามเพื่อเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคมท่ามกลางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และการบริหารจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

(๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth)

เพื่อให้ไทยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน และตั้งเป้าหมายที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas : GHG) ในภาคเศรษฐกิจและเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ทั้งหมด (๑๒๘ ล้านไร่) โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๔.๑) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการและการอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนกำหนดกฎระเบียบและสร้างกลไกให้ทุกภาคส่วนใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาและการประหยัดพลังงานอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง

(๔.๒) พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จัดให้ความสำคัญกับการจัดตั้งคณะกรรมการส่วนกลางและระดับพื้นที่ เพื่อดูแลและประสานการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ บรรจุให้เป็นแผนพัฒนาของจังหวัดและพื้นที่ สนับสนุนและผลักดันให้โรงงานปฏิบัติสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และปรับกฎระเบียบให้อื้อต่อการพัฒนา สำหรับการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะเน้นการเพิ่มศักยภาพเมืองด้านสิ่งแวดล้อมและพัฒนาพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาชีวัน ซึ่งเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีหลายรูปแบบ เช่น เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ เมืองเกษตรสีเขียว เมืองคาร์บอนต่ำ เมืองยั่งยืนของอาชีวัน เป็นต้น

(๔.๓) การรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ป่าเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นแหล่งดูดซับcarbon และวางแผนบริหารจัดการน้ำ แก้ปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งอย่างบูรณาการ อีกทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้วยการพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการ พัฒนาบุคลากรและองค์กรและวิจัยและพัฒนาเพื่อรับมือป้องกัน ผ่านการวางแผนและเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ตลอดจนสร้างความร่วมมือที่ดีในอาชีวันในการบริหารจัดการ และใช้ประโยชน์ทรัพยากร่วมกัน แก้ไขปัญหามลพิษข้ามแดน และสนับสนุนการเติบโตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม

(๔.๔)นโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการผลิต และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดปัญหามลพิษ ลดการใช้ทรัพยากร และลดภาระงบประมาณภาครัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยจัดให้มีภาษีสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภาษีการปล่อยมลพิษและภาษีเพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ กำหนดค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษและภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ที่ ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาระบบการวางแผนประจำกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕)ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่าไปร่วมใส และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะและเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางและบริบทการเปลี่ยนแปลง ของโลก โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๕.๑)การเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐ โดยการปรับโครงสร้างระบบราชการให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เช่น พัฒนา e-government และ e-service เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและให้บริการ เป็นต้น และพัฒนาและบริหารกำลังคนภาครัฐ เพื่อปรับบทบาทให้สอดคล้องกับภารกิจที่มีอยู่และเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน เช่น พัฒนาหลักสูตรและ ดำเนินการฝึกอบรมต่างๆ จัดทำร่างยุทธศาสตร์บริหารกำลังคนภาครัฐ วิเคราะห์อัตรากำลังคนภาครัฐตาม ยุทธศาสตร์ประเทศ เป็นต้น รวมทั้งลดปัญหาคอร์รัปชัน เพื่อสร้างความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐ และ สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐ เช่น สร้างและใช้หลักธรรมาภิบาลในการ บริหารงาน และลดขั้นตอนในการทำงาน นำระบบ ICT มาใช้ในการดำเนินงาน ตลอดจน ปฏิรูปกฎหมายให้ ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

(๕.๒)การบูรณาการการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ประเทศ โดยการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ประเทศ ยุทธศาสตร์กระทรวง ยุทธศาสตร์จังหวัดและ กลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอ ห้องถีน ชุมชน และหมู่บ้าน ผ่านคณะกรรมการคณะทำงานทุกระดับ

(๕.๓)การบริหารจัดการข้อมูลและการบูรณาการองค์ความรู้ในภาคราชการทั้งที่เป็นองค์ความรู้ใน ประเทศไทยและของต่างประเทศ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและบูรณาการข้อมูลและองค์ความรู้ภาคราชการ ที่จำเป็นแก่บุคลากรในภาคราชการ นักลงทุน และประชาชนทั่วไป รวมทั้งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ ประชาชนด้วยระบบ e-Service โดยแบ่งเป้าหมายการดำเนินงานออกเป็น ๒ ระยะ ได้แก่ ระยะแรก เพื่อ พัฒนาระบบการบริหารจัดการข้อมูลและรวบรวมองค์ความรู้ภาคราชการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเป็น e-Government เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่หน่วยงานราชการ นักลงทุน และประชาชนทั่วไป และใน ระยะต่อไป (๒๕๕๗-๒๕๖๑) จะพัฒนารูปแบบการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e-Service ผ่านทางสื่อใหม่ (New media) เช่น Mobile Application e-book และ Social Network เป็นต้น

ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศ ได้แก่

(๑) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๑๕ - ๒๐ ปีต่อ จากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทย กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุจะ เพิ่มขึ้นอย่าง รวดเร็ว ย่อมส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย รูปแบบการใช้จ่าย การลงทุนและการ ออม ตลอดจน ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

(๒) ข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและ สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน

(๓) ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ที่มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสमานฉันท์ในสังคม ความ จำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูป กฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ

(๔) ความอ่อนแอกของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่มีนัยยะต่อความจำเป็นในการปฏิรูประบบราชการ และ การเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

สำหรับเงื่อนไขปัจจัยภายนอกที่สำคัญและท้าทายต่ออนาคตของประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปี ข้างหน้า ที่สำคัญ ๆ ได้แก่

(๑) กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายมากขึ้นจากการเคลื่อนย้าย อย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ

(๒) การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย

(๓) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิง แรงงานและเงินทุน

(๔) เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน (Disruptive technology) จะกระทบกับธุรกิจ และการดำรงชีวิตของคน

(๕) ภาวะโลกร้อนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทริความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

(๖) น้ำมันมีปริมาณลดลง ราคาแพงขึ้น และการผลิตพืชพลังงานทดแทนจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคง ทางอาหารของโลก

(๗) ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๘) การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีและระบบประชาอิปไตยและสิทธิมนุษยชนที่มีความเข้มข้นมากขึ้น

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้น ในสังคม สูงวัยหั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การพื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชล栎ความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคน เพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

(๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความโปร่งดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อกระตับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพ สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝร์และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชน การเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาส การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาครัฐทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่อุปทานค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาวิชาการผลิตและบริการ ที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางแผนการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งภาระเบี้ยบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาวิชาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพ ที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูป เกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการ สร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอาชีวศึกษา อุตสาหกรรมระบบزراع อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจพาณิชย์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิต และบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงภาระเบี้ยบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปัจจัยของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งอนุรักษ์พื้นที่สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาภัยแล้งและล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคควรบอนต่อและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑ ทั้งนี้เพื่อวางแผนและสนับสนุนให้ประเทศไทยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำเนินอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม
- (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่
- (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง
- (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลก เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย

- (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์
(๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และป้องกันภัยคุกคามที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม
- (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ
(๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบทั่วกรองให้มีประสิทธิภาพ
(๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ
- (๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษาวิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญประกอบด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้อิสระต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่โปร่งใส ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศ ในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๗

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนาภูมิภาคโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศไทย ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมชื่อมบำรุงและการผลิตขึ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่ทางเป็นหลัก

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุน วิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากร วิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีธรรมาภิบาล ความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำเนินชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของ

๙) ประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศไทยได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๑๐) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็ง โดยมีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค ให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

(๑) การพัฒนาภาค

(๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค

(๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลวันออก

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวย

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศไทยเป็นบ้านและภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศไทยเป็นบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลและการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณี ตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศไทยในอนุภูมิภาคประเทศไทยเป็นบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศไทยและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และครอบคลุมการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศไทย

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การลดพื้นที่จากตัวเลขไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์) และ ๓๐๑,๑๘๙ บาท (๘,๔๕๙ ดอลลาร์) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสุขวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศไทยและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑. แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

(๑) ปรับโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(๒) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้า การ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

- (๓) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ
(๔) พัฒนาคนและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ
(๕) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๖) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์พื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน “มุ่งพัฒนาเชียงรายให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ

แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งการค้าการลงทุน การเกษตรและการท่องเที่ยว รุ่งเรืองด้วยวัฒนธรรมล้านนา ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน และบริการโลจิสติกส์ เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพมาตรฐานสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนา เพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ดำรงความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ยึดหลักธรรมาภิบาล ทำงานแบบมีส่วนร่วม ศูนย์รวมเศรษฐกิจการค้า พัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชนเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑.๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๑.๒. พัฒนาแหล่งน้ำและระบบจัดการน้ำเพื่อส่งเสริมผลผลิตทางด้านการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๑.๓. พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเจริญเติบโตของท้องถิ่น เพื่อเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS

กลยุทธ์ที่ ๑.๔. พัฒนางานด้านผังเมือง งานวิศวกรรมจราจร และงานควบคุมอาคาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๒.๑. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
กลยุทธ์ที่ ๒.๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและเพิ่มศักยภาพของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ ๒.๓. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ ๒.๔. ส่งเสริม อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุข
แนวทางการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๓.๑. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

- กลยุทธ์ที่ ๓.๒. ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ ๓.๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๔.๑. รักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

- กลยุทธ์ที่ ๔.๒. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- กลยุทธ์ที่ ๔.๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อย่างมุข และปัญหาระงานต่างด้าว

- กลยุทธ์ที่ ๔.๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์และยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๕.๑. ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- กลยุทธ์ที่ ๕.๒. ส่งเสริมและพัฒนาการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาขยะและมลภาวะ

- กลยุทธ์ที่ ๕.๓. ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

แนวทางการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๖.๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่น

- กลยุทธ์ที่ ๖.๒. พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

- กลยุทธ์ที่ ๖.๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน

- กลยุทธ์ที่ ๖.๔. พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เทศบาลเวียงเทิงเป็นเมืองน่าอยู่ คนมีสุข มีการเรียนรู้และพัฒนา บริหารจัดการก้าวหน้า รักษาสิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านสังคม ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการเมืองและการบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยก่อสร้างพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ทางระบายน้ำ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบโทรคมนาคม

๒. การบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๓. การบำรุง รักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงภูมิทัศน์ ก่อสร้าง พัฒนาและปรับปรุงสวนสาธารณะ รักษาสภาพแวดล้อมแม่น้ำลำคลอง จัดให้มีระบบการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

๔. การส่งเสริมพัฒนาการเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมอาชีพ การค้าและการลงทุนชายแดน การพัฒนา ศักยภาพเกษตรกร และการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ

๕. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยการส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การสังคมสงเคราะห์ การ พัฒนาและแก้ไขปัญหาทางสังคม การส่งเสริมการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยและการกีฬา การส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสาร

๖. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมกิจการด้านศาสนา

๗. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาบุคลากร พัฒนาสถานที่และอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการ การสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล และ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๘. สร้างความพร้อมของตำบลเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อหัวดึง

๒. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- (๑) ส่งเสริมการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์
- (๒) พัฒนาระบบการให้บริการ ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และพึงพอใจ
- (๓) พัฒนาบุคลากร และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย
- (๔) พัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข การคุณภาพ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง

(๕) ส่งเสริมนับสนุน พัฒนาด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม และการสาธารณสุขเพื่อยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน

(๖) พัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจด้านอาชีพ ด้านการลงทุน ให้เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้

(๗) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และรักษาสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ประโยชน์อย่าง เหมาะสมและยั่งยืน

๒.๖ กลยุทธ์

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้าระบบระบายน้ำ	จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้นและได้รับการ บำรุงรักษา	
๒. พัฒนาระบบจราจร	จำนวนป้ายจราจรที่ได้รับการติดตั้ง	
๓. พัฒนาระบบไฟฟ้า	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขต ไฟฟ้า	ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน
๔. พัฒนาระบบประปา	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขต ประปา	
๕. พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน	จำนวนสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา	
๖. จัดวางผังพัฒนาเมือง	การจัดวางผังพัฒนาเมือง	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ ประชาชน	จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการ สนับสนุนส่งเสริมการประกอบ อาชีพ	
	ร้อยละของจำนวนประชากรที่ได้รับ ฝึกอบรมการประกอบอาชีพ	ด้านเศรษฐกิจ

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. สร้างจิตสำนึกและความตระหนัก ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	จำนวนต้นไม้ที่ปลูกในที่สาธารณะ เพิ่มขึ้น	
๒. ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเทิงน่าอยู่	จำนวนพื้นที่สาธารณะที่ได้รับการ ดูแลบำรุงรักษา (ชุดตลาด/กำจัด วัชพืช)	ด้านสิ่งแวดล้อม
๓. บริหารการเก็บขยะและการกำจัด ขยะ	จำนวนขยะมูลฝอยที่ลดน้อยลง	
๔. จัดระบบบำบัดน้ำเสีย	จำนวนครัวเรือนที่บำบัดน้ำเสีย	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการ ศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ	จำนวนประชากรที่รู้หนังสือ	ด้านการศึกษาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี
๒. อนุรักษ์ พื้นที่แผ่นดิน ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการอนุรักษ์	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของ ประชาชนให้ดีถ้วนหน้า	จำนวนผู้ป่วยในรอบปี	ด้านสังคมและคุณภาพและความ มั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. สร้างคุณภาพชีวิตและความ มั่นคงปลอดภัยให้แก่คนในชุมชน	จำนวนคดีอาชญากรรม/ยาเสพติดใน พื้นที่	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมี ส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ท้องถิ่น	จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามระบบ ประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข	ด้านการเมืองและการบริหาร
๒. สร้างความปองดองสมานฉันท์ บน พื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรม และ การยอมรับของทุกภาคส่วน	จำนวนข้อร้องเรียน/ร้องทุกในรอบ ปี	
๓. พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไข ปัญหาและการบริการประชาชน	ระดับความพึงพอใจของประชาชน ต่อการแก้ไขปัญหาและการบริการ ประชาชน	
๔. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ประชาธิปไตยและเสรีภาพของ ประชาชน	จำนวนประชาชนที่ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตย ภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพ ผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไป	
๕. พัฒนาคุณภาพและศักยภาพ บุคลากรของเทศบาล	จำนวนบุคลากรของหน่วยงานที่ ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ใน การปฏิบัติงาน	
๖. ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน	จำนวนรายการที่จัดทำวัสดุ อุปกรณ์/เครื่องมือเครื่องใช้ในการ ปฏิบัติงาน	

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน

- ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้าระบบระบายน้ำ
- พัฒนาระบบจราจร
- พัฒนาระบบไฟฟ้า
- พัฒนาระบบประปา
- พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- จัดวางผังพัฒนาเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

- ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ
- อนุรักษ์ พื้นฟูเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- สร้างจิตสำนึกรักษาความตระหนักรักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเทิงน่าอยู่
- บริหารการเก็บขยะและการกำจัดขยะ
- จัดระบบบำบัดน้ำเสีย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

- ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนให้ดีดั่งหน้า
- สร้างคุณภาพชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยให้แก่คนในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

- ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- สร้างความปองดองสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและการยอมรับของทุกภาคส่วน
- พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน
- ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาธิปไตยและเสรีภาพของประชาชน
- พัฒนาคุณภาพและศักยภาพบุคลากรของเทศบาล
- ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน

๒.๙. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑. การวิเคราะห์กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

จุดแข็ง (strengths)

- มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการดำเนินการด้านที่ประจำอยู่ในสำนักหรือส่วนต่าง ๆ ของเทศบาล
- เทศบาลมีความเป็นอิสระในการดำเนินการด้านนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของตนเอง
- การให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่ในทุก ๆ ด้านตามสภาพปัจจุบันและความต้องการของตำบล
- มีงบประมาณรายได้จากการภาษีจัดเก็บเอง,ภาษีจัดสรร,ค่าธรรมเนียม และเงินอุดหนุน
- มีระบบฐานข้อมูลตำบลที่ดำเนินการจัดเก็บเอง และที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- มีทรัพยากรบุคคล เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงานที่มีศักยภาพเป็นของตนเอง
- มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุก ๆ หน่วยงาน
- มีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะสมแก่การเป็นจุดศูนย์กลางที่เชื่อมโยงกับตำบลใกล้เคียงที่จะกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกันในอนาคต

จุดอ่อน (weaknesses)

- ประชาชนบางส่วนมีฐานะยากจน
- ประชาชนส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเทศบาล ทำให้ยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวม
- มีปัญหาทางสังคม เช่น ยาเสพติด การว่างงาน โรคเอดส์ ฯ ลฯ
- มีประชากรแห่งเป็นจำนวนมาก
- การจัดการด้านการตลาด การผลิต และรูปสินค้าเกษตรยังไม่มีประสิทธิภาพ

โอกาส (opportunities)

- มีส่วนราชการต่างๆอยู่ในพื้นที่สามารถติดต่อประสานงานและบูรณาการงานร่วมกันได้
- ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการ ทำงานมากขึ้น
- ประชาชนมีความสมัครสมานสามัคคีกันดี มีความชัดเจนทางการเมือง ทางความคิดเห็นน้อย
- มีความเข้มแข็งทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ทำให้การบริหารจัดการมีความต่อเนื่อง
- การแก้ไขปัญหาความยากจนและปัญหายาเสพติด ตามนโยบายรัฐบาล จังหวัด และอำเภอ สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของเทศบาล

อุปสรรค (threats)

- การจัดสรรงบประมาณจากรัฐยังไม่เพียงพอ กับภารกิจที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่น
- ภาคเกษตรกรรมมีปัญหาน้ำสิ่น ขาดทุน ผลผลิตทางเกษตรส่วนใหญ่ราคาตกต่ำ
- สภาพภารณฑ์ทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น
- การอพยพแรงงานของคนในพื้นที่ เนื่องจาก แหล่งงานรองรับไม่เพียงพอ
- การให้ความอิสระจากส่วนกลางยังไม่เต็มที่ ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับ ควบคุมดูแลจากส่วนภูมิภาค

๓.๒. การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง เป็นเขตที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และความมั่นคงของจังหวัดเชียงราย โดยมีพื้นที่เชื่อมต่อกับอำเภอหน้าด่าน ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมหลัก และในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจระหว่างไทย พม่า ลาว จีน ตั้งนี้จึงเกิดการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ และการสื่อสารระหว่าง ๔ ประเทศ จึงเป็นการเอื้อต่อการพัฒนาของพื้นที่ เทศบาลตำบลได้เป็นอย่างดี ซึ่งรัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน ซึ่งกำหนดให้มีการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายคมนาคม ขนส่งบริเวณประตุการค้าหลักของประเทศไทย เพื่อรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้า และการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง ผลงานนโยบายตั้งกล่าวจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์ สามารถเชื่อมโยงกับประเทศไทยเพื่อบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เชิงคุณภาพ

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงได้ โดยการจัดหาเงินงบประมาณ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และในส่วนของพื้นที่เขตติดต่อกับตำบลข้างเคียง หรือ โครงการ/กิจกรรมที่เกินศักยภาพ ได้จัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาเพื่อดำเนินการของบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น

๑.ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางการคมนาคมให้สะดวก ทั่วถึง และครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๒.ดำเนินการก่อสร้างท่อเหล็ก และวางท่อระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง

๓. ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบทุกครัวเรือน และขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๔. ดำเนินการขุดลอกคลอง สร้างเก็บน้ำ จัดหาแหล่งกักเก็บน้ำ และจัดหาเครื่องกรองน้ำสะอาด สำหรับ
ใช้ในการอุปโภค บริโภค

ด้านเศรษฐกิจ

สำหรับภาคการเกษตร เทศบาลตำบลเวียงเทิงเล็งเห็นความสำคัญเป็นอย่างมาก และได้ดำเนินการ
จัดสรรงบประมาณ จัดทำโครงการ/กิจกรรมในภาคการเกษตร อีกทั้งเพิ่มพูนความรู้ให้กับเกษตรกร ซึ่งเทศบาล
ตำบลเวียงเทิงพยายามตอบสนองความต้องการ ทั้งในด้านเครื่องมือในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และความรู้ในการ
แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และสถานที่จำหน่ายสินค้าที่มั่นคงกว้าง ลานนาผลผลิตทางการเกษตร เครื่อง
คัดเมล็ดพันธุ์ข้าวบลูก เพื่อเพิ่มคุณภาพของผลผลิต ลดความชื้นก่อนที่จะจำหน่าย เพิ่มมูลค่าสินค้า ลดปัญหา
การกดราคาผลผลิต เช่น ข้าวเปลือก เป็นต้น และมุ่งเน้นการส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิต

ด้านสังคม

เทศบาลตำบลเวียงเทิงได้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทั้งทางด้านสาธารณสุข จัดวิทยากรอบรมให้
ความรู้ ความเข้าใจ และจัดให้มีอาสาสมัครสาธารณสุขอยู่แล้วด้านสาธารณสุขภายในหมู่บ้านของตนเองและ
ประสานมายังเทศบาลตำบลเวียงเทิง เพื่อให้ความช่วยเหลือ และจัดให้มีโครงการด้านสาธารณสุขในหมู่บ้าน
ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ส่วนในด้านการลดปัญหาต่างๆ ในเด็กและเยาวชน ก็พยายามปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี ทั้งเรื่อง
คุณธรรม จริยธรรม ให้เด็กและเยาวชนเล็งเห็นความสำคัญในถิ่นที่อยู่บ้านเกิด อาชีพดั้งเดิม ส่วนเรื่องของยา
เสพติดก็จัดอบรมให้สามารถลดปัญหาลงได้ และการส่งเสริมจริยธรรมของเด็กและเยาวชน มีการส่งเสริมโดย
การอบรมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน การจัดตั้งสภารเด็กและเยาวชน การส่งเสริมกิจกรรมด้านประเพณี
และวัฒนธรรม ทั้งที่ดำเนินการเองและจัดงบประมาณอุดหนุน ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการ
เทศบาลตำบลเวียงเทิง ก็ได้ส่งเสริมกีฬาในชุมชนโดยปรับปรุงสนามกีฬาในชุมชนและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาใน
การฝึกซ้อมและแข่งขัน หรือมีการส่งตัวแทนให้เป็นนักกีฬาระดับหมู่บ้าน อำเภอ และระดับจังหวัด ส่วน
สถานที่หรือสวนสาธารณะของเทศบาลตำบลเวียงเทิง จัดส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในชุมชนและที่สาธารณะต่าง ๆ
การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่สาธารณะประโยชน์ ลดผลกระทบจากร้อน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับ
บริการสาธารณะอย่างทั่วถึง เด็กเยาวชน ได้รับการปลูกฝังให้อยู่ในจริยธรรม มีความสนใจในประเพณีของ
ท้องถิ่นอันดีงาม มีลูกหลานสามารถต่ออาชีพเกษตรกรรมอย่างภาคภูมิใจ และมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่
เล่นกีฬา ออกกำลังกายและนันทนาการอย่างเพียงพอ และใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์หรือพื้นที่ว่างเปล่าให้เกิด
ประโยชน์สูงสุด

ด้านการเมือง - การบริหาร

เทศบาลตำบลเวียงเทิง จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เพย়ແພ່ ແລະສ່ງເສດມໃຫ້ປະຊາທິນີຄວາມສຸໃຈໃນ
ການເມືອງການບຣີຫາຣໂດຍໃຊ້ສື່ອຕ່າງ ຈັດອບຮມແກນນຳໃນໜູ້ບ້ານ ແລະສ່ງເສດມໃຫ້ປະຊາທິນີສ່ວນຮ່ວມທາງການ
ເມືອງການບຣີຫາຣໂດຍການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຕົວແທນຂອງໜູ້ບ້ານໃນດ້ານຕ່າງ ສ່ວນໃນດ້ານບຸກຄາກຂອງເທັບາລິຕຳບລ
ເວີ່ງເຖິງ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການສ່ງເສດມ ພັມນາຮບບການທຳການ ໂດຍການສ່ງອບຮມອ່າງຕ່ອນເນື່ອເພີ່ມປະສິຫຼິກາພ
ແລະມີທັນຄົດທີ່ດີໃນການທຳການ ສ້າງແຮງຈຸງໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ປະລຸງທຶນ ທຳໄຫ້ມີຂໍວັງແລະກຳລັງໃຈໃນການທຳການ ແລະໃຫ້
ທຸກຄົນຢືດຄືປະລຸງທຶນ ມີການທຳການທຳການທຳການທຳການ ສ່ວນດ້ານການພັມນາການຈັດເກີບຮາຍໄດ້ ຈັດໃຫ້ມີການ
ປະຊາສົມພັນຮີເກີບກັບການທຳການທຳການ ການຕ່ອນບົນຫຼາຍຕ່າງໆ ແລະການປະລຸງທຶນ ການປັບປຸງດ້ານ
ແພນທີ່ກາຍື່ໃຫ້ສາມາດຈັດເກີບໄດ້ຍ່າງທົ່ງ ຍຸດທະນາ ແລະຄຽບຄຸມພື້ນທີ່ທັງໝົດ ເຮັດການຈັດເກີບໃຫ້ຄຽບຄ້ວນ
ຕາມກຳທັນດວລາ ອີກທັງອົກເທັບຄຸນທີ່ເພື່ອປັບປຸງອັຕຣາການຈັດເກີບ ໃຫ້ເໜີມະສົມດ້ວຍສະຖານກາຮົມປ້າຈຸບັນແລະ
ເພີ່ຍພອດຕ່ວັດການພັມນາຕຳບລ ສາມາດສ້າງຄວາມຕະຫັກໃຫ້ປະຊາທິນີເລີ່ມຕົ້ນຄວາມສຳຄັນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນ
ດ້ານການເມືອງ ການບຣີຫາຣ ແລະສົນໃຈທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມກີຈິກຮົມທີ່ທາງເທັບາລຈັດຂຶ້ນ ຜູ້ບຣີຫາຣ ບຸກຄາກ ຂອງ
ເທັບາລຕຳບລເວີ່ງເຖິງ ໄດ້ຮັບການພັມນາສາມາດປະລຸງທຶນ ອ່າງມີປະສິຫຼິກາພ ທຳໄຫ້ການບຣີຫາຣທີ່ ສະດວກ
ຮວດເຮົວ ຮົວຢັ້ງເທັບາລຕຳບລເວີ່ງເຖິງສາມາດຈັດເກີບຮາຍໄດ້ຍ່າງທົ່ງ ແລະຄຽບຄ້ວນ ເປັນຮຽມ ເພື່ອມີຮາຍໄດ້ໃຫ້
ເພີ່ຍພອດຕ່ວັດການບຣີຫາຣຈານ ແລະມີການສ່ງເສດມແລະສັນບສຸນກຸ່ມອາຊີພທຣີລອງທຸນໃນໂຄຮກການ/ກີຈິກຮົມ ເພື່ອ
ກ່ອໄຟໃຫ້ເກີດການສ້າງງານແລະກະຈາຍຮາຍໄດ້ຍ່າງຍິ່ງຍື່ນ

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาห้องถินไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้าน สาธารณูปโภคพื้นฐาน	ด้านบริการชุมชนและ สังคม	- แผนงานเคหะและชุมชน	๑. กองช่าง	๑. สำนักปลัด ๒. กองคลัง ๓. กองศึกษา ๔. กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ		-	-	-
๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีห้องถิน	-	-	-	-
๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	-	-	-	-
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคม ความมั่นคงในชีวิตและ ทรัพย์สิน	-	-	-	-
๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร	-	-	-	-
รวม	๖	๑	๑	๑	๔

บัญชีสรุปโครงการทั้งหมด
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เปรียบแปลง ฉบับที่ ๒
เทศบาลตำบลเวียงทึย อําเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

รายการ	ปี ๒๕๖๐	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ โครงสร้าง	ปี ๒๕๖๑	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ โครงสร้าง	ปี ๒๕๖๒	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ โครงสร้าง	ปี ๒๕๖๓	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ โครงสร้าง	ปี ๒๕๖๔	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ โครงสร้าง	ปี ๒๕๖๕	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ โครงสร้าง
๑) บุคลาสทร์ การพัฒนาค้าน้ำดราณูโภคพัฒนา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๒. แผนงานรักษาความสงบภายใน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๓. แผนงานการศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๔. แผนงานสหกิจกรรมสุข	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๕.๔. แผนงานสืบทอดความรู้	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๖. แผนงานศักยภาพและมนต์ชน	-	-	-	-	-	-	-	๖	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	๗	๕๐๐,๐๐๐
๑.๗. แผนงานรักษาความไม่สงบของชุมชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๘. แผนงานการศักยาม วัฒนธรรม และนิยมทางการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๙. แผนงานอุดหนุนการแม่และการเยียวยา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๑๐. แผนงานการเงินฯ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๑๑. แผนงานการพัฒนาฯ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๑๒. แผนงานงบประมาณ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	๖	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๗	๕๐๐,๐๐๐

รายการ	จำนวน โครงการ (บาท)	จำนวน งบประมาณ (บาท)	จำนวน จ่าย โครงการ (บาท)	จำนวน งบประมาณ คงเหลือ (บาท)	จำนวน งบประมาณ คงเหลือ (บาท)	จำนวน งบประมาณ คงเหลือ (บาท)	จำนวน งบประมาณ คงเหลือ (บาท)	จำนวน งบประมาณ คงเหลือ (บาท)
					ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาต้นกรุงรัตนโกสินทร์					-	-	-	-
๖.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป					-	-	-	-
๖.๒ แผนงานรักษาความสงบเรียบร้อย					-	-	-	-
๖.๓ แผนงานดำเนินการศึกษา					-	-	-	-
๖.๔ แผนงานสร้างภารณฑ์					-	-	-	-
๖.๕ แผนงานสืบทอดความประเพณี					-	-	-	-
๖.๖ แผนงานดูแลอนุรักษ์ฯ					-	-	-	-
๖.๗ แผนงานเฝ้าระวังต้านทานภัยธรรมชาติ					-	-	-	-
๖.๘ แผนงานการศึกษา วัฒนธรรม และ คุณภาพชีวิต					-	-	-	-
๖.๙ แผนงานอุตสาหกรรมและธุรกิจฯ					-	-	-	-
๖.๑๐ แผนงานบริการด้วยเทคโนโลยี					-	-	-	-
๖.๑๑ แผนงานบริการอาชญากรรม					-	-	-	-
๖.๑๒ แผนงานนักวิชาการ					-	-	-	-
รวม					-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น					๖ ๕๐๐,๐๐๐	-	-	๖ ๕๐๐,๐๐๐

ພនວກ

พ.ศ. ๒๕๖๑

ପ୍ରାଚୀନ କବିତା

၁၃၁၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငြာနတေသနရုံး၊ အနောက် ၁၇၅၀ ပြည့်လွန်ခဲ့သည့် ဒေသတေသနရုံး

ທ່ານປະກຳຕົ້ນເຫັນວ່າ ອຸປະກອມທີ່ຈີ່ ພົບພະຍາຍາ

អ៊ូរុយការណ៍

ก. ยุทธศาสตร์รัฐบาลที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก พร้อมปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรม ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัล และสังคมดิจิทัล รวมถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการค้าทั่วโลก ตลอดจนการสนับสนุน中小微企业 ให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ

ข. ยุทธศาสตร์รัฐบาลที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศักยภาพของภาคใต้ ให้เป็นศูนย์กลางการค้าและเชื่อมโยงกับภูมิภาคอาเซียน ทั้งการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ท่าเรือ ท่าอากาศยาน และศูนย์ธุรกิจ รวมถึงการจัดการน้ำ淡水资源อย่างยั่งยืน พร้อมสนับสนุนการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เช่น อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ อาหารและยา ฯลฯ

၁၂၃၈

๖. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

- ๙๗ -

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เป้าหมายปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

เทศบาลตำบลเวียงทิယง อุบลราชธานี จังหวัดเชียงราย

ข้อความใหม่

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาชีวภาพในภูมิภาคในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนและบริการให้เป็นไปตามเป้าหมายกลุ่มจังหวัดกลุ่มอาเซียน +๖ และ GMS
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด ฯ ให้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบปฏิบัติการสืบทอดเมืองที่มีจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS
๓. ยุทธศาสตร์ที่ การพัฒนาสาธารณะภูมิภาคที่สำคัญ
- ๓.๑. แผนงานเขตเทศบาลเชียงราย

๓.๑.๑. แผนงานเขตเทศบาลเชียงราย

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย ที่จะดำเนินการ (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณและที่ดำเนินมา				ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๓	โครงการวางท่อระบายน้ำ คลอง พะยอมบ่อพัก ๗๒ หมู่ ๒๐	เพื่อรองรับปริมาณน้ำ คลอง พะยอมบ่อพัก แก้ไขปัญหาน้ำท่วมซึ่ง ความยาวรวม ๗๘ เมตร	วางท่อระบายน้ำ ท่อนยกระดับ ๐.๔๐ เมตร บ่อพัก จำนวน ๑๐ บ่อ ความยาวรวม ๗๘ เมตร และท่อระบายน้ำขนาดเส้นผ่าน ศูนย์กลาง ๐.๖๐ เมตร บ่อพัก จำนวน ๑๕ บ่อ ความยาวรวม ๗๕๐ เมตร	-	-	-	-	จำนวน โครงการที่ ได้ดำเนินการ	ลดปัญหาน้ำ ท่วมทั้ง	กองช่าง
	๓	โครงการ	โครงการ	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาโดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายโดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน

๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ประกอบด้วย

๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๒.๔ แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

(๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

(๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน

(๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน

(๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน

(๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

(๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักประชาธิรัฐ ๕ คะแนน

(๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน

(๑๐) มีการประมาณการราคากลุ่มต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

(๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน

(๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำรวจติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan &

Norton

(๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result FrameworkModel (RF))

(๔) แบบเชิงเหตุผล(Logical Model)

(๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measuament System (PPMS))

(๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving Method

(๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)

(๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(๑๐) แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)

(๑๑) แบบอื่นๆ ท่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (๑) – (๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

- ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร
- วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไหร่ (Key Performance Indicator : KPIs)
- ผลกระทบ (Impact)

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เข่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการ ชี้ว่า องค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชน จะพัฒนาเติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- ๑) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- ๒) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- ๓) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- ๔) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

เทศบาลตำบลเวียงเทิง มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงข้อมูลการพัฒนา ที่อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อท้องถิ่น

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรงบประมาณให้ อปท.
- อำนาจ หน้าที่ ที่ท้องถิ่นต้องทำ
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศเทศบาลตำบลเวียงเทิง
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เป็นปีแรก ฉบับที่ ๒

อาศัยอำนาจตามความแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ เทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เป็นปีแรก ฉบับที่ ๒ ขึ้น และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง ประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล และนายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง ได้อนุมัติแล้ว จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เป็นปีแรก ฉบับที่ ๒ โดยให้มีผลบังคับใช้ได้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ลงชื่อ

(นายสิงห์ทอง หนูน้ำสิริสวัสดิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

ที่ ชร ๕๒๗๐๑/๓๖๙

สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงเทิง
เลขที่ ๓ หมู่ที่ ๑๕ ถนนพิศาล
จังหวัดเชียงราย ๕๗๑๖๐

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เป็นปีนแปลง ฉบับที่ ๒

เรียน นายอำเภอเทิง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เป็นปีนแปลง ฉบับที่ ๒ จำนวน ๑ เล่ม
๒. สำเนาประกาศเทศบาลตำบลเวียงเทิง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้ประกาศการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เป็นปีนแปลง ฉบับที่ ๒ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง เทศบาลตำบลเวียงเทิง จึงขอส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เป็นปีนแปลง ฉบับที่ ๒ มายังอำเภอเทิงเพื่อทราบ ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ เล่ม รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมา พร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสิงห์ทอง หันนำสิริสวัสดิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

สำนักปลัดเทศบาล
งานแผนและงบประมาณ
โทร ๐ - ๕๗๗๘ - ๕๓๒๑
โทรสาร. ๐ - ๕๗๖๖ - ๙๐๔๑
www.wiangthoeng.go.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัดเทศบาลตำบลเวียงเทิง

ที่ ชร ๕๒๗๐๑/

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แจกจ่ายแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เป็นปีนี้ ฉบับที่ ๒ เพื่อนำไปเป็นแนวทาง
ปฏิบัติงาน

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

อ้างถึงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย
วิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๑ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๓
เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบ หนังสือสั่งการ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้าพเจ้านางสาวเมมิกา
ศรีจินดา ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ จึงขอแจกจ่ายแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ -
๒๕๖๕) เป็นปีนี้ ฉบับที่ ๒ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเวียงเทิงใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน
ตามบัญชีรายรื่นที่แนบมาพร้อมบันทึกข้อความฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ

(นางสาวเมมิกา ศรีจินดา)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ความเห็น

ลงชื่อ

(นายธนาภูร ทิพย์บุตร)

หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

ความเห็น

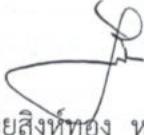
ลงชื่อ ว่าที่ร้อยตรี

(ต่อตระกูล วรรณสกุล)

ปลัดเทศบาลตำบลเวียงเทิง

ความเห็น

ลงชื่อ

(นายสิงห์ทอง หนุนนำสิริสวัสดิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

รายชื่อผู้รับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เป้าหมาย ฉบับที่ ๒
เทศบาลตำบลเวียงเทิง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
(แผน ๕ ปี)

คณะกรรมการเทศบาลตำบลเวียงเทิง

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นายสิงห์ทอง หนูน้ำสิริสวัสดิ์	นายกเทศมนตรี		
๒	นายสุรพล มหาวงศ์นันท์	รองนายกเทศมนตรี		
๓	นายชาญชัย พงษ์มณี	รองนายกเทศมนตรี		
๔	นายอันวะ มีความรัก	เลขานุการนายกเทศมนตรี		

คณะกรรมการเทศบาลตำบลเวียงเทิง

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นายประยูร ทิพโคง	ประธานสภาเทศบาลตำบลเวียงเทิง		
๒	นางสายสุรีย์ ทิพย์อ้าย	รองประธานสภาเทศบาลตำบลเวียงเทิง		
๓	นายสุชาติ แก้วกระจ่าง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงเทิง		
๔	นางมาลี ช่างหล่อ	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงเทิง		
๕	นายวิชัย ราชเมืองมูล	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงเทิง		
๖	นายวรกร เจนจัด	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงเทิง		
๗	นายพจัญ คำน้อย	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงเทิง		
๘	นายไสว ถินทิพย์	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงเทิง		
๙	นายธนกฤต อินชา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงเทิง		

กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นายนิกร อินทรีสัวงรณ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑		
๒	นายวัชระ โนวงศ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๒		
๓	นายสมยศ จันทร์ภูงา	กำนันตำบลเวียง หมู่ที่ ๑๔		
๔	นางสาวเฉลียว ณ น่าน	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๕		
๕	นางสาวไฟรัช พันธุ์ไว	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๒๐		

รายชื่อผู้รับແຜນພັດນາທ້ອງຄົນ (ພ.ສ.ເມດີ່ວັດ - ແມ່ດີ່ວັດ) ເປົ່ນແປລັງ ຈັບທີ່ ۲
 ເທັກາລຕຳບລເວີຍເທິງ ອຳເກອເທິງ ຈັງຫວັດເຊີ່ງຮາຍ
 (ແຜນ ៥ ປີ)

ທີ່	ຊື່-ສຸກຸລ	ຕຳແໜ່ງ	ລາຍມື້ອໍ້ອ	ໜໍາຍເຫດ
១	ວ່າທີ່ຮ້ອຍຕີ່ຕ່ອຕະກຸລ ວຽກສອນ	ປັດເທັກາລ		
២	ນາຍສຸຣີຍົງຄໍ ແກ້ວກ້ອ	ຜູ້ອໍານວຍການກອງໜ່າງ		
៣	ນາງຮັດນິຕານີ ສີທິຈິນທີ	ຜູ້ອໍານວຍການກອງຄັ້ງ		
៤	ນາຍໄພຣັ້ງ ມໍາວັງຄົນທີ	ຜູ້ອໍານວຍການກອງສາຮາຮັນສຸຂະ		
៥	ນາຍຮນາຍຸທຣ ທີພິບຸຕົຮ	ຫ້ວໜ້າສຳນັກປັດ		
៦	ນາງເທີມແຂ ລື້້ວສະບະ	ພອ. ຮ.ຮ.ເທັກາລຕຳບລເວີຍເທິງ		
៧	ວ່າງ	ຫ້ວໜ້າຝ່າຍບໍລິຫານການກອງຄັ້ງ		
៨	ນາຍປະກົມທີ່ ເມືອງອິນທີ່	ນັກວິชาກາຮຶກສາ		
៩	ນາງໝັງກັນທີ່ ຕື່ບປະໄຈ	ນັກທັກພາກຮຸຄຄລ		
១០	ນາຍສຸ່ພາຍ ຜັດສີ	ນັກພັດນາຊຸມໝານ		
១១	ນາງພິສົມຍ ແພເສນ	ນັກຈັດກາງານທະເບີນແລະບັດ		
១២	ນາງສາວເມມີກາ ຕຣີຈິນດາ	ນັກວິຄະາະທົ່ນໂຍບາຍແລະແພນ		
១៣	ນາງອັນດີກາ ສາຍໃຈ	ນັກວິຊາການເຈີນແລະບັງຢືນ		
១៤	ນາງສາວທິຕິຍາ ປັ້ນຍາມ	ນັກວິຊາການສາຮາຮັນສຸຂະ		
១៥	ວ່າງ	ນັກວິຊາການຕ່ວງສອບກາຍໃນ		
១៦	ວ່າງ	ວິສະວຽກໂຍຮາ		
១៧	ຈ່າເອກະພືບຸກາລ ຈັນທຣີຈີ	ຈພ.ປ້ອງກັນແລະບ່ານທາສາຮາຮັນກ້າຍ		
១៨	ນາງຈິວຮຣນ ວົງສົນທີ່	ເຈົ້າພັນການຮຸກການ		
១៩	ວ່າງ	ເຈົ້າພັນການຈັດເກີບຮາຍໄດ້		
២០	ນາງສາວພົນຕົນທີ່ ອຸ່ນເຕີມໃຈ	ເຈົ້າພັນການເຈີນແລະບັງຢືນ		
២១	ວ່າງ	ເຈົ້າພັນການພັດສຸດ		
២២	ນາຍກຸວານາດ ຮາຊເມືອງມູນລ	ເຈົ້າພັນການສາຮາຮັນສຸຂະ		
២៣	ນາງກົມຍົດ ເມືອງອິນທີ່	ນັກປະຊາສົມພັນທີ່		
២៤	ນາຍວິໄຮ ທັນເວັນ	ນັກການ		
២៥				
២៦				
២៧				
២៨				
២៩				
៣០				